

Foretages købekraftssammenligninger på basis af sammenlignelige lønbegreber, må man være opmærksom på, at forbruget for en arbejder er sammensat forskelligt i de forskellige lande. Der kan endvidere være forskel på den indirekte beskatning, ligesom landene kan opretholde urealistiske valutakurser. Disse forhold gør, at det kun under nøje specificerede forudsætninger er muligt at drage konklusioner af sammenligninger af lønningers købekraft i forskellige lande.

Endelig må man ved en sammenligning af lønningerne i forskellige lande være opmærksom på, at arbejdskraften kan være sammensat forskelligt, f. eks. med hensyn til andel af kvindelig arbejdskraft og andel af faglært arbejdskraft.

Til udvalgets orientering gengives en tabel fra „sociale sikringsydelser og deres finansiering i Danmark, Storbritannien samt udvalgte EF-lande“, der viser størrelsen af de direkte, indirekte og totale arbejdsomkostninger pr. arbejdet time for en arbejder i alm. industri i udvalgte lande 1967-69:

Direkte, indirekte og totale arbejdsomkostninger pr. arbejdet time i egentlig industri (ISIC 20-39) i udvalgte lande for 1967-1969:

Voksne mænd og kvinder:	1967	1968	1969
<i>Direkte løn</i>	danske øre		
Danmark	1194	1250	1366
Storbritannien	870	816	883
Vesttyskland	864	903	1019
Frankrig	627	690	742
Holland	721	779	865

<i>Indirekte løn</i>	1967	1968	1969
Danmark	198	213	232
Storbritannien	156	156	169
Vesttyskland	371	386	436
Frankrig	421	463	498
Holland	392	424	470

<i>Totalløn</i>	1967	1968	1969
Danmark	1392	1463	1598
Storbritannien	1026	973	1052
Vesttyskland	1235	1290	1455
Frankrig	1048	1153	1240
Holland	1113	1203	1336

Spørgsmål 24:

I vedlagte udklip fra „Financial Times“

for 14. april 1972 oplyses det, at Belgien har været nødt til at indskrænke sine egnsudviklingsområder fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{5}$ af sit areal. Kan der forventes stillet tilsvarende krav til Danmark fra EFs side?

Svar:

I den pågældende notits i „Financial Times“ hedder det om den belgiske lov af 1970 om økonomisk udvikling bl. a.:

„Kommissionen har særlig hæftet sig ved definitionen af de områder, som er berettiget til sådan støtte. Loven fastlægger, at disse områder ikke må rumme mere end 20 pct. af den belgiske befolkning, men denne klausul har aldrig været virksom, og støtte ydes stadig på basis af en tidligere lov, som dækkede omkring en tredjedel af landets areal.

Den belgiske regering finder det især vanskeligt at imødekomme Kommissionens ønske om, at støtte bør begrænses til områder, som virkelig har behov herfor, på grund af det ældgamle modsætningsforhold mellem Flandern og Vallonien, som gør fordelingen af egnsudviklingsbistand til en følsom politisk sag“.

Der er således ikke tale om, at Belgien har været nødt til at indskrænke sine egnsudviklingsområder som følge af EF, og sagen er i øvrigt ikke afsluttet. Der henvises til markedsudvalgets bilag 48 af 10. april 1972.

Den danske egnsudviklingslovgivning har været drøftet med EF-kommissionen, og der skal ikke foretages ændringer heri som følge af et medlemskab af EF.

Spørgsmål 25:

Vil det være muligt at få et referat af den i vedlagte artikel fra „The Guardian“ for 17. april omtalte udtalelse af Spinelli om Mansholts åbne brev?

Svar:

På en forespørgsel til EF-kommissionen har denne bekræftet, at Spinelli i sin udtalelse ved en pressekonference forud for Venedig-konferencen om „industri og samfund i EF“ den 20.-22. april 1972 kommenterede Mansholts åbne brev. Kommissionen oplyste dog samtidig, at man ikke i Kommissionen havde noget stenografisk referat af denne kommentar.

Imidlertid var den ifølge den pågældende